

[Pürschel.]

Medlem Hr. Aksel Larsen er af den stik modsatte Opfattelse. Det er pudsigt nok, men saadan er det altsaa.

Men ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har bidraget til Underholdningen. Han maa dog dele Æren med Hr. Litvinov. De har begge talt med dyb Forargelse om Tyskland, hvis Hær er skabt med angrebsmæssige Formaal. Ja, i den russiske Faneed, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at gøre dette Ting bekendt med, staar, at den unge Mand, der træder ind i den russiske Hær, sværger paa, at han vil ofre alle sine Kræfter og al sin Tid paa at kæmpe for Arbejdernes Frigørelse. Det er jo ikke i Rusland, det skal foregaa, dér er de jo frigjort, det er uden for Rusland. Det vil altsaa sige, at han skal sætte sit Arbejde i Verdensrevolutionens Tjeneste, i Borgerkrigens Tjeneste i andre Lande. Og de Folk, der er Tilhængere af det, tillader sig at staa op og tale om, at andre har en Hær med angrebsmæssige Formaal! Er det ikke ganske pudsigt? Jeg synes det, og jeg synes, at hvis der er nogen Sandhed i det gamle Ord om, at Frækhed belønnes, saa kan Belønningen ikke være langt borte.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har jeg at takke for et lille opmuntrende Moment. Han sagde i Dag dette, at Valget kommer *før eller senere*. Ja, det lyder tilsyneladende som en Banalitet, men det er det jo slet ikke, for det, det ærede Medlem vil sige med dette, er: mine ærede Tilhørere skal ikke være bange for de Tendenser i Retning af Diktatur, som forskellige af Regeringens Medlemmer har koketteret med, det bliver der ikke noget af, vi skal have et Valg. Det var det, det ærede Medlem vilde sige med denne Sætning. Han sagde det paa den smukke, jævne Maade, med den Overbevisning, som nu engang er ham egen.

Endelig fortjener ogsaa den højtærede Statsminister at nævnes som en Mand, der bidrager til, at Livet har nogle lyse Øjeblikke for en. For det første — ja, jeg tænker naturligvis paa det berømte Interview, denne subtile Idé med et 6 Aars Jubilæum. I vor efterhaanden noget jubilæumsblaserte Tid er Begrebet et 6 Aars Jubilæum virkelig en Novation, det maa man sige. Vi har 10 og 15 og 25 Aars Jubilæer o. s. v., men 6 Aars er der ingen, der har hittet paa før, det er noget helt nyt. Man spørger sig selv: Hvortil denne Hast? Saaledes haster en Mand, der mener, han ikke har langt igen.

Skulde det være noget saadant, der har faaet Statsministeren til at fejre dette Regeringsjubilæum?

Men det skete dernæst ved et Interview. Nu er der nogle, der siger, at Statsministeren er en gammel og en træt Mand, men dette Interview viste jo, at det er ganske urigtigt. Hvilken Tilpasningsevne var der ikke i dette Interview! Nu har Kommunerne gaaet her og talt om Terror i Tide og Utide, og saa viser Statsministeren sin Tilpasningsevne ved ogsaa at tale om Terror, endda om Mindretals-Terror. Haarene rejser sig paa ens Hoved! Terror, hvad betyder det? Rædsel. Har Statsministeren nu virkelig følt Rædsel for Landstinget, eller er det bare de forbigrede Fremmedord — jfr. det ærede Medlem Hr. Rager —, det er galt med igen? Nej, det er vel snarere dette, at Statsministeren har været paa det rene med, at det er et Ord, der lyder godt og er virkningsfuldt, derfor skulde det bruges.

Og saa nævner Statsministeren som Eksempel paa denne Mindretals-Terror den Stædighed, hvormed Oppositionen har forlangt, at Landmandsbankens Aktier skal gives fra Staten til Privatkapitalen. Ja, tænk nu, Rædselernes Rædsel! Det er Terror, saadan at selv de russiske Eksempler truer med at blegne. Her har man forlangt af Statsministeren, at han skulde overholde en Lov, som han selv har været med til at vedtage. Er dette ikke Terror, ja, saa er der ingen, der ved, hvad Terror er.

Og saa kommer vi til Bagvaskelsen. Ogsaa om dette har Statsministeren sagt nogle geniale Ord, og dermed skal jeg slutte. Det, Statsministeren taler om, er dette, at der er nogen, en anset Jurist, der i Folketinget har rettet et grimt Angreb paa ham i Anledning af Æresboligen. Det slog mig med Forbavelse, at der kunde ikke være Tale om andre end mig, for Statsministeren har jo ved given Lejlighed erklæret, at han var meget forbavset over, at jeg er naaet saa vidt, som jeg er, saa Anseelsen havde ikke netop ved den Lejlighed fundet noget stærkt Udtryk. Og saa var der, som bekendt, aldeles ikke noget Angreb paa Statsministeren i det, jeg sagde, og det er lige saa bekendt, at Statsministeren ved den Lejlighed kom galt af Sted med Begrebet Bagvaskelse, blev misforstaaet af to Dagblade og maatte gøre et ydmygende Tilbagetog her i Salen. Saa det er ubegribeligt, men fornøjeligt, at Statsministeren har kunnet finde Behag i at vende tilbage til den Episode.